

Moja in narodna.

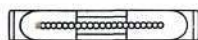
Zložil Silvin Sardenko.

Polje, kdo bo tebe ljubil,
polje, kdo bo tebe ljubil,
kadar jaz bom v grobu spal?
„Ljubil žar me bo pomladni,
ljubil žar me bo pomladni,
ki nad mano bo sijal.“
Jaz pa bom pomlad naprosil,
jaz pa bom pomlad naprosil,
naj gre mimo tvojih tal.

Gozdič, kdo bo tebi peval,
gozdič, kdo bo tebi peval,
ko bom jaz šel v grobni hram?
„Pele bodo še mi ptice,
pele bodo še mi ptice,
pletle gnezda semtertam.“
Jaz pa vetru bom naročil,
jaz pa vetru bom naročil,
naj jih prepodi drugam.

Gora, kdo bo k tebi hodil,
gora, kdo bo k tebi hodil,
kadar mene zagrebo?
„Hodil še bo zor večerni,
hodil še bo zor večerni,
čist in jasen kot zlato.“
Jaz pa solncu bom povedal,
jaz pa solncu bom povedal:
Hitro vtorni za goro.

Če ne bo več zore v gori,
če ne bo več zore v gori,
rajši pojdem v grobni dom.
Če ne bo več ptice v gozdu,
če ne bo več ptice v gozdu,
slaje v grobu snival bom.
Če ne bo več vesne v polju,
če ne bo več vesne v polju,
laže jaz počival bom.

Perica.

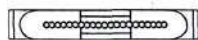
Zložil Silvin Sardenko.

Plenice je prala
nad bistrim studencem,
valovi so mimo
priplavali z vencem.

Deklè pa je zrla
za vencem ihteče;
za njim bi prebredla
valove šumeče.

Le peri, le peri
plenice si nove,
le pusti, le pusti
šumeče valove!

Nikdar še ni vrnil
noben se studenec,
nikdar se ne vrne
deviški tvoj venec.

Selske slike.

Zložil Silvin Sardenko.

II.

Pastirica.

Nad vasjo je čredo pasla,
v srcu ji je vstal nemir,
s hrepenenjem v dol je zrla,
kjer je vriskal mlad pastir.

„Ko bi sreča kdaj hotela,
da bi z njim šla pred oltar,
doli v koči bi živela,
črede pasla več nikdar.“

Sreča željo izpolnila,
ali sama prišla ni ...
Doli v koči mlada žena
žalostna na grič strmi.

Ko bi mogla, ko bi mogla,
rada spet bi šla nazaj,
rada spet bi čredo pasla,
kot je pasla jo nekdanj.

